

55. rocznica śmierci ks. Mariana Łuczyka - sędziszowskiego Brata Alberta

dziar, Sędziszów, 2010-12-19

Od Mszy św., wspomnień i rozstrzygnięcia konkursu o śp. ks. Marianie Łucyku – pierwszym powojennym dyrektorze Caritas kieleckiej, filantropie i cenionym spowiedniku oraz dziekanie i proboszczu w Sędziszowie w latach 1952–1955 – rozpoczęły się uroczystości w parafii św. Piotra i Pawła w Sędziszowie, w 55. rocznicę śmierci ks. Łuczyka. Wdzięczni parafianie nazywali go "sędziszowskim Bratem Albertem".

Ks. Kazimierz Wierkowicz, proboszcz parafii podkreślił podczas Mszy św., że mieszkańcy Sędziszowa czują się pomimo upływu lat obdarowani przez Opatrzność takim proboszczem, a w każdą kolejną rocznicę śmierci dziękują Bogu za dar wyjątkowego kapłana.

Po Mszy św. młodzież i dzieci ze szkół na terenie parafii zaprezentowały własne wiersze i modlitwy o wyniesienie do chwały ołtarzy proboszcza nazywanego wciąż „sędziszowskim bratem Albertem”. Odbyło się także spotkanie w Środowiskowym Domu Samopomocy Caritas, który od 1998 r. nosi imię ks. Łuczyka.

We Mszy św. i spotkaniu w placówce Caritas uczestniczyła m.in. licznie przybyła rodzina śp. ks. Łuczyka – kilkanaście osób przyjechało z Krakowa i ze Śląska.

W Sędziszowie, mimo upływu 55 lat od śmierci kapłana, wciąż trwa pamięć o nim. Z inicjatywy grupy parafian spisano w ostatnich latach kilkadziesiąt świadectw o posłudze kapłana i jego skutecznym wstawiennictwie u Boga w intencji swoich parafian, m.in. chorych. Istnieją kółka różańcowe, założone przez ks. Łuczyka, powstał wielofunkcyjny Środowiskowy Dom Samopomocy Caritas noszący jego imię, a w tym roku – szkolne koła charytatywne im. ks. Łuczyka. Jest tablica pamiątkowa w kościele ufundowana z inicjatywy parafian i pomnik na cmentarzu. – „Pamiętamy, bo jesteśmy mu ogromnie wdzięczni za dobro i Bożego ducha, jaki zaszczerpił w parafii. Znał drogę do każdej rodziny, za nim szło miłosierdzie” – mówią KAI Daniel Jawor i Małgorzata Kalicińska.

Marian Łuczyk urodził się 13 września 1912 w Sielcu w parafii Skalbmierz w rodzinie Jana i Marii z Wójcików. Po ukończeniu gimnazjum w Miechowie, wstąpił w 1931 r. do kieleckiego seminarium. Święcenia kapłańskie otrzymał z rąk bp. A. Łosińskiego w 1936. W 1951 uzyskał magisterium z teologii na UJ. W latach 1936–1943 pracował jako wikariusz kolejno w: Książu Małym, Olkuszu, Olesznie, Imielnie.

Od 1945 do 1950 był dyrektorem Caritas w Kielcach. Zapamiętano go jako tytana pracy, który „dla siebie nie poządał niczego” (z relacji współpracownicy - urszulanki s. Popiel). Caritas nie posiadała wówczas żadnej bazy. Już w 1946, gdy napływały dary amerykańskie z żywnością i odzieżą, 47 kuchni wydało 1.080.000 posiłków, 123 parafie otrzymały odzież. W koloniach uczestniczyło 1023 dzieci, w półkoloniach 2306. Powstało 26 przedszkoli, Caritas ufundowała 11 stypendiów i 77 zapomóg. W kolejnych latach liczby te wzrastały. Zakładał także internaty, bursy i prewentorium w Rabce.

Po rozwiązaniu Caritas przez władze państwowe, ks. Łuczyk zastępował proboszcza w Szczekocinach. Jako kapłan pełnił także inne funkcje: kierownika diecezjalnego referatu trzeźwości (od 1947), ojca duchowego alumnów w Kielcach (od 1951).

W latach 1952–1955 pracował w Sędziszowie jako dziekan i proboszcz w parafii. Zmarł 15 grudnia 1955 r. na plebanii w Sędziszowie, w wieku zaledwie 43 lat. Przyczyną śmierci był rozległy zawał serca.

Źródło: <http://ekai.pl/diecezje/kielecka/x36489/rocznica-smierci-ks-mariana-luczyka-siedziszowskiego-brata-alberta/>